

A Pro Pannonia Reformata díjas Dr. Gyenge Imréné laudációja

<http://www.refdunantul.hu/hir/mutat/15203/>

Szakál Péter, 2014-11-25 04:00:00

A Dunántúli Református Egyházkerület ünnepi közgyűlésén adták át a Pro Pannonia Reformata díjakat. A díjazottak szolgálatát méltató laudációkat a következő napokban közöljük. özv. Dr. Gyenge Imrénét Szakál Péter esperes laudálta.

A Pro Pannonia Reformata díj odaítélésének joga az Egyházkerületi Közgyűlést illeti. A felterjesztés a díjra viszont egy – egy Egyházmegye lehetősége. Dr. Gyenge Imréné Főtiszteletű asszonyt a díjra az Őrségi Egyházmegye terjesztette fel. Feltehetnénk a kérdést, hogy miért? A válasz nagyon egyszerű: Szombathelyen több közlekedési táblát láthatunk a főúton, amelyen a következő olvasható: Oberwart – Felsőőr 37 km.

A felsőöri egyházközség a Trianoni diktátum előtt az Őrségi Egyházmegyéhez tartozott. Dr. Gyenge Imre egykori felsőöri lelkipásztor 1984- ben, az egyházasrádóci templomban, a harangszentelési ünnepi istentiszteleten, köszöntőjében a következőt mondta: „Az országhatárokat az eszünk elfogadhatja, de a szívünk soha.” Trianon óta 1989-ig az Őrségi Egyházmegye és a Felsőöri egyházközség kapcsolatát sikerült az akkori hatalomnak köszönhetően ellehetetleníteni. A vasfüggöny lebontása után a gyülekezeti és személyes kapcsolatok újjáéledtek. Az Őrségi Egyházmegye egy mulasztását kívánja pótolni, hogy a Pro Pannonia Reformata díjra felterjesztette dr. Gyenge Imre egykori felsőöri lelkipásztor hitvesét, Edit nénit!

Dr. Gyenge Imréné, Somogyi Edit 91 évvel ezelőtt, 1923 július 24- én látta meg a napvilágot a Veszprém megyei Szentgál parókiáján. Édesapja a Szentgáli Egyházközségnek volt a lelkipásztora. Edit néni iskoláit szülőfalujában, majd Budapesten végezte. Időközben a Dunántúli Egyházkerület akkori Püspöke Gyenge Imrét rendelte ki segédlelkésznek Szentgálra. A fiatal káplán megszerette a papkisasszonyt és összeházasodtak. Edit néni így gondol vissza erre: „Nekünk senki sem jósolt jövőt, mégis olyan házasság lett belőle, hogy a fél világot felforgattuk mi együtt.”

Házasságkötésüket követő napon Budapesten a Kálvin téri vendégszobák folyosóján találkoztak Fáber Kovács Gyula volt felsőöri lelkipásztorral, aki megszólította Őket, szolgáljanak az ausztriai Felsőőrben. Ugyanis az akkori felsőöri lelkipásztor váratlan halála miatt megüresedett a lelkészi állás. Fáber Kovács Gyula volt felsőöri lelkipásztor ígéretet tett arra, hogy a Presbitérium a megüresedett lelkészi állás betöltésére Gyenge Imrét fogja javasolni. Így is történt. Mindez 1951- ben volt. A magyarországi diktatúra természetesen a kitelepülést elutasította. De a felsőöriek ebbe nem nyugodtak bele. Az akkori osztrák református püspök más, az egyházin kívüli megoldást választott. Az illetékes osztrák minisztériumban előterjesztette, hogy Felsőőrben egy magyar közösség él. Ennek a magyar közösségnek magyar lelkipásztorra van szüksége. A közösség meg is nevezte Gyenge Imre segédlelkészt, hogy Ő legyen a gyülekezet lelkipásztora. Akkor az osztrák állam kinyilvánította az államérdeket és diplomáciai úton fordult a magyar kormányhoz, hogy a kisebbségi államérdekre való tekintettel Gyenge Imre lelkipásztor és családja kitelepüléséhez járuljon hozzá. 1953-ban sikerült átköltözni a lelkészcsaládnak az akkor szovjet megszállás alatt lévő Burgenlandi tartományhoz tartozó Felsőőrbe, amelyet gazdaságilag kis-híján tönkretettek a megszállók. Később Ausztria függetlenné

vált. A lelkescsaládot több mint ezer gyülekezeti tag fogadta a templomudvarban az „Isten hozott” díszkapu szomszédságában! Edit néni így emlékezik a 61 évvel ezelőtti kezdésről Felsőőrben:” Először a gyülekezetet árvaságából igyekeztünk kisegíteni. Gyülekezeti házat építettünk, ahol aztán virágzó magyar kultúra folyt. Külföldi kapcsolatokat létesítettünk, német, holland, svájci egyházakkal.” 1956-tól kezdve a felsőőri gyülekezet a menekültek tömegei számára, reménységet és segítséget jelentett! Ismét idézem Főtiszteletű Asszonyt: „Annyira kiemelt helyzetben voltunk, bárki átjött a határon, bárkinek bármi problémája volt, igyekeztünk segíteni. Az életünk igazi szolgálat volt. Mivel én papi házban nőttem fel, már otthon megszoktam, hogy amit az ember másokért tesz, azt tegye teljes odaadással, szeretettel, felelősséggel. Voltak idők, amikor éjjel – nappal ebben kellett helytállnunk. Ezzel a hittel, ezzel a lélekkel és szeretettel szolgáltunk itt. Gyülekezeti házunkban virágzó hitépítő és kultúrmunka folyt német és magyar nyelven, táncsoportot szerveztünk és a mai napig sikeresen működik magyar színjátszásunk.”

Közben Dr. Gyenge Imrét megválasztották az ausztriai reformátusok püspökének. Felesége attól fogva még inkább igyekezett a gyülekezetben szolgálni. A gyülekezetben az irodai munkát végezte, hittanórákat, Bibliaórákat tartott. A gyülekezet történetét feldolgozta és férjének a doktori disszertációjához anyagokat gyűjtött. A gyülekezet számtalan vendégét a parókián látták vendégül. Még most is előfordul, hogy azt mondja valaki, de én ezt nem magának nem is mesélem, maga úgysis jobban tudja.” A kilencvenedik születésnapján kétszázán köszöntötték a templomkertben. Valóságos népünnepély volt.

Dr. Gyenge Imréné a gyülekezeti szolgálata mellett részt vett az egyháztörténeti jelentőségű „Oberwart Konferenciák” megszervezésében is. Házasságukat Isten két gyermekkel áldotta meg.

Mindketten elkötelezett magyar reformátusok. Judit a felsőöri gyülekezet presbitere, Imre a színjátszó kör ma is aktív tagja. Edit néni eddigi életét és szolgálatát az alábbiak szerint foglalta össze:

„Igyekszem a népek, nyelvek, felekezetek közötti megértést építeni. Egy lelkes – feleség helyzetét hivatásnak tekintem, amelyhez emberi háttér, rengeteg odaszánás és valódi szeretet szüksége.”

Főtiszteletű asszonyt életére és további szolgálataira Isten gazdag áldását kérem.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet.

Szakál Péter az Őrségi Egyházmegye esperes.